

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

תענית-סדר תעניות אלו		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
רבי יוסי בר אבין הוה שכיח קמיה דרבי יוסי דמן יוקרת, שבקיה ואתא לקמיה דרב אשי.												○	◇	כג:	
יומא חד שמעיה דקא גריס:													○	◇	כד:
השולה דג מן הים בשבת, כיון שיבש בו כסלע - חייב.	[רב אשי] אמר שמואל:												○	◇	כה:
ולימא מר ובין סנפירין	אמר ליה: [רבי יוסי בר אבין]												○	◇	כז:
ולא סבר לה מר דההיא רבי יוסי בן רבי אבין אמרה?	אמר ליה: [רב אשי]												○	◇	כח:
אנא ניהו.	אמר ליה: [רבי יוסי בר אבין]												○	◇	כט:
ולאו קמיה דרבי יוסי דמן יוקרת הוה שכיח מר?	אמר ליה: [רב אשי]												○	◇	ל:
הן	אמר ליה: [רבי יוסי בר אבין]												○	◇	לא:
ומאי טעמא שבקיה מר ואתא הכא?	אמר ליה: [רב אשי]												○	◇	לב:
גברא דעל בריה ועל ברותיה לא חס - עלי דידי היכי חייס?	אמר ליה: [רבי יוסי בר אבין]												○	◇	לג:
בריה מאי היא													⋈	◇	לד:
יומא חד הוה אגרי ליה אגרי בדברא, נגה להו ולא אייתי להו ריפתא. אמרו ליה לבריה: כפינן הוה יתבי תותי תאינתא, אמר: תאנה, תאנה הוציא פירותין ויאכלו פועלי אבא. אפיקו ואכלו. אדהכי והכי אתא אבוה. אמר להו: לא תינקטו בדעתייכו, דהאי דנגהנא - אמצוה טרחנא, ועד השתא הוא דסגאי. אמרו ליה: רחמנא לישבעך כי היכי דאשבען ברך. - אמר להו: מהיכא? אמרו: הכי והכי הוה מעשה. אמר לו: בני, אתה הטרחת את קונך להוציא תאנה פירותיה שלא בזמנה - יאסף שלא בזמנו.													○	◇	לה:
ברתיה מאי היא?													⋈	◇	לו:
הויא ליה ברתא בעלת יופי. יומא חד חזיא לההוא גברא כריא בהוצא וקא חזי לה. אמר לו: מאי האי? - אמר ליה: רבי, אם ללוקחה לא זכיתי, לראותה לא אזכה? - אמר לה: בתי, קא מצערת להו לברייתא - שובי לעפריך, ואל יכשלו ביך בני אדם.													○	◇	לז:
הויא ליה ההוא חמרא, כדהוה אגרי לה כל יומא, לאורתא הוה משדרי לה אגרה אגבה ואתיא לבי מרה. ואי טפו לה או בצרי לה - לא אתיא. יומא חד אינשו זוגא דסנדלי עלה, ולא אזלה עד דשקלונחו מינה, והדר אזלה.													○	◇	לח:
אלעזר איש בירתא כד הוה חזו ליה גבאי צדקה הוה טשו מיניה, דכל מאי דהוה גביה יהיב להו.													○	◇	לט:
יומא חד הוה סליק לישוקא למיזבן נדוניה לברתיה, חזויהו גבאי צדקה טשו מיניה. אזל ורהט בתרייהו, אמר להו: אשבעתיכו, במאי עסקיתו? אמרו ליה: ביתום ויתומה. אמר להן: העבודה שהן קודמין לבתי. שקל כל דהוה - בהדיה ויהב להו.	[אלעזר איש בירתא]												○	◇	לך:
פש ליה חד זוזא, זבן ליה חיטי, ואסיק שדייה באכלבא.													○	◇	למ:
אתאי דביתוהו, אמרה לה לברתיה: מאי אייתי אבוך?													○	◇	לנ:
אמרה לה: כל מה דאייתי - באכלבא שדיתיה.													○	◇	לו:
אתיא למיפתח בבא אכלבא חזת אכלבא דמליא חיטי, וקא נפקא בצינורא דשדא, ולא מיפתח בבא מחיטי. אזלא ברתיה לבי מדרשא, אמרה ליה: בא וראה מה עשה לך אוהבך - אמר לה: העבודה הרי הן הקדש עליך. ואין לך בהן אלא כאחד מעניי ישראל.													○	◇	לז:
רבי יהודה נשיאה גזר תעניתא, בעי רחמי ולא אתא מיטרא.													○	◇	לא:
כמה איכא משמואל רמתי ליהודה בן גמליאל אוי לו לדור שכן נתקע, אוי לו למי שעלתה בימוי כך	אמר: [רבי יהודה נשיאה]												○	◇	לב:
הלש דעתיה ואתא מיטרא.													○	◇	לג:
דבי נשיאה גזר תעניתא, ולא אודעינהו לרבי יוחנן ולריש לקיש. לצפרא אודעינהו													○	◇	לד:
הא לא קבילנא עלן מאורתא	ריש לקיש לרבי יוחנן:												⋈	◇	לה:
אנן בתרייהו גרינן.	אמר ליה: [רבי יוחנן]												!	◇	לו:
דבי נשיאה גזר תעניתא ולא אתא מיטרא.													○	◇	לז:

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

תענית-סדר תעניות אלו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
(במדבר ט"ו) והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה, משל לכלה שהיא בבית אביה, כל זמן שענייה יפות - אין כל גופה צריכה בדיקה, עיניה טרוטות - כל גופה צריכה בדיקה.	תנא להו אושעיא זעירא דמן חברייא:											◊	כד.
אתו עבדיה ורמו ליה סודרא בצוריה, וקא מצערו ליה.												○	כד.
אמרו להו בני מאתיה: שבקיה, דהא נמי מצער לן, כיון דחזינו דכל מיליה לשום שמים - לא אמרי ליה מידי ושבקינו ליה, אתון נמי שבקוהו.												○	כד.
רבי גזר תעניתא ולא אתא מיטרא.												○	כד.
נחית קמיה אילפא, ואמרי לה רבי אילפי, אמר: משיב הרוח - ונשא זיקא, מוריד הגשם - ואתא מיטרא.												○	כד.
אמר ליה: מאי עובדך?												○	כד.
אמר ליה: דייירא בקוסטא דחיקא דלית ביה חמרא לקידושא ואבדלתא, טרחנא ואתנא חמרא לקידושא ואבדלתא ומפיקנא להו ידי חובתייהו.												○	כד.
רב איקלע להווא אתרא, גזר תעניתא ולא אתא מיטרא.												○	כד.
נחית קמיה שליחא דצבורא, אמר משיב הרוח ונשא זיקא, אמר מוריד הגשם - ואתא מיטרא												○	כד.
אמר ליה: מאי עובדך?												○	כד.
אמר ליה: מיקרי דרדקי אנא ומקרינא לבני עניי כבני עתירי, וכל דלא אפשר ליה לא שקלינא מיניה מידי. ואית לי פירא דכורזי, וכל מאן דפשע - משחדינא ליה מינייהו, ומסדרין ליה, ומפייסין ליה, עד דאתי וקר.												○	כד.
רב נחמן גזר תעניתא, בעא רחמי ולא אתא מיטרא.												○	כד.
שקלוה לנחמן חבוטו מן גודא לארעא.	אמר: [רב נחמן]											○	כד.
חלש דעתיה, ואתא מיטרא.												○	כד.
רבה גזר תעניתא, בעי רחמי ולא אתא מיטרא.												○	כד.
אמרו ליה: והא רב יהודה כי הוה גזר תעניתא אתא מיטרא												○	כד.
מאי אעביד? אי משום תנווי - אנן עדיפין מינייהו דבשני דרב יהודה כל תנווי בניוקין הוה, ואנן קא מתנינן בשיתא סדרין, וכי הוה מטי רב יהודה בעוקצין האשה שכובשת ירק בקדירה ואמרי לה זיתים שכבשן בטרפיהן טהורין אמר הויות דרב ושמואל קא חזינא הכא ואנן קא מתנינן בעוקצין תליסר מתיבתא. ואילו רב יהודה, כי הוה שליף חד מסאנא - אתי מיטרא. ואנן קא צווחין כולי יומא וליכא דאשגח בן. אי משום עובדא - אי איכא דחזא מידי לימא אבל מה יעשו גדולי הדור שאין דורן דומה יפה.	אמר להו: [רבה]											○	כד.
רב יהודה חזא הנהו בי תרי דהוו קא פרצי בריפתא												○	כד:
שמע מינה איכא שבעא בעלמא. יהיב עיניה, הוה כפנא.	אמר: [רב יהודה]											○	כד:
שמעיה דמר דשכיה קמיה ניעשייה דליפוק בפתחא דסמוך לשוקא.	אמרו ליה רבנן לרב כהנא בריה דרב נחוניא:											○	כד:
עשייה ונפק לשוקא. חזא כנופיא, אמר להו: מאי האי? אמרו ליה: אכוספא דתמרי קיימי, דקא מזדבן. אמר: שמע מינה כפנא בעלמא.												○	כד:
אמר ליה לשמעיה: שלוף לי מסאני. שלף ליה חד מסאנא, ואתא מיטרא. כי מטא למישלף אחרינא - אתא אליהו ואמר ליה: אמר הקדוש ברוך הוא: אי שלפת אתרינא מחריבנא לעלמא.												○	כד:
אנא הוה קאימנא אגודא דנהר פפא, חזאי למלאכי דאיזמו למלאי דקא מייתי חלא ומלונגהו לארבי והוה קמחא דסמיא. אתו כולי עלמא למיזבן.	רב מרי ברה דבת שמואל:											○	כד:
מהא לא תיזבנון, דמעשה נסים הוא. למחר אתיין ארבי דחייט דפרזינא.	אמר להו:											○	כד:
רבא איקלע להגרוניא, גזר תעניתא ולא אתא מיטרא.												○	כד:
ביתו כולי עלמא בתעניתייכו.	אמר להו: [רבא]											○	כד:
מי איכא דחזא חילמא לימא.	למחר אמר להו: [רבא]											○	כד:
לדידי אקריון בחלמי שלם טב לרב טב מריבון טב דמטוביה מטיב לעמיה	אמר להו רבי אלעזר מהגרוניא:											○	כד:
שמא מינה עת רצון היא מבעי רחמי.	אמר: [רבא]											■	כד:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

תענית-סדר תעניות אלו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
בעי רחמי ואתי מיטרא.												o	כד:	
ההוא גברא דאייב נגדא בכי דינא דרבא משום דבעל נכרית, נגדיה רבא ומית. אשתמע מילתא בי שבור מלכא, בעא לצעורי לרבא													o	כד:
אמרה ליה איפרא הורמיו אימיה דשבור מלכא לברה: לא ליהוי לך עסק דברים בהדי יהודאי, דכל מאן דבעיין ממרייהו - יהיב להו.													o	כד:
אמר לה: מאי היא?													o	כד:
בעין רחמי ואתי מיטרא.													o	כד:
אמר לה: ההוא משום דזמנא דמיטרא הוא. אלא לבעו רחמי האידינא, בתקופת תמוז, ולית מיטרא.													o	כד:
שלחה ליה לרבא: כוין דעתך ובעי רחמי דליתי מיטרא.													o	כד:
בעי רחמי ולא אתי מיטרא. אמר לפניו: רבונו של עולם (תהלים מ"ו) אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם, ואנו בעינינו לא ראינו	[רבא]												o	כד:
אתא מיטרא עד דשפוך מרובי דצפורי לדיגלת.													o	כד:
אתא אבוה איתחזי ליה בחלמיה, ואמר ליה: מי איכא דמיטרח קמי שמיא כולי האי? אמר ליה: שני דוכתיך.													o	כד:
שני דוכתיה, למחר אשכחיה דמרשם פורייה בסכיני.													o	כד:
רב פפא גזר תעניתא ולא אתא מיטרא													o	כד:
הלש ליביה, שרף פינכא דדייסא ובעי רחמי ולא אתא מיטרא.	[רב פפא]												o	כד:
בר אושפזתי: אי שרף מר פינכא אחריתי דדייסא - אתי מיטרא.	אמר ליה רב נחמן:												o	כד:
איכסיף, וחלש דעתיה, ואתא מיטרא.													o	כד:
רבי חנינא בן דוסא הוה קא אויל באורחא אתא מיטרא.													o	כד:
אמר לפניו: רבונו של עולם, כל העולם כולו בנחת וחנינא בצער? פסק מיטרא. כי מטא לביתי, אמר לפניו: רבונו של עולם כל העולם כולו בצער, וחנינא בנחת? אתא מיטרא.	[רבי חנינא בן דוסא]												o	כד:
מאי אהניא ליה צלותא דכהן גדול לגבי רבי חנינא בן דוסא.	רב יוסף:												?	כד:
היה מתפלל תפלה קצרה בבית החיצון.	דתנן:												?	כד:
מאי מצלי?													?	כד:
יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתהא השנה הזו גשומה ושחונה.	רבין בר אדא ורבא בר אדא דאמרי תרוייהו משמיה דרב יהודה:												!	כד:
שחונה מעלייתא היא? אדרבה, גריעותא היא													?	כד:
אלא: אם שחונה - תהא גשומה וטלולה. ואל יכנס לפניך תפילת עוברי דרכים.													!	כד:
לא יעדי עביד שולטן מדבית יהודה, ואל יהו עמך ישראל צריכין להתפרנס זה מזה, ולא לעם אחר.	רב אחא בריה דרבא מסיים משמיה דרב יהודה:												!	כד:
בכל יום ויום בת קול יוצאת ואומרת: כל העולם כולו ניזון בשביל חנינא בני וחנינא בני דיו בקב חרובים מערב שבת לערב שבת.	רב יהודה אמר רב:												o	כד:
הוה רגילא דביתהו למיחמא תנורא כל מעלי דשבתא ושדייא אקטרתא, משום כיסופא													o	כד: